

SÈRIE 3

PAAU. LOGSE. Curs 1999-2000

GREC

OPCIÓ A

1. Traduïu el text següent, on dialoguen Menip i Tàntal sobre el suplici d'aquest darrer. (Llucià, *Diàlegs dels morts* 7) [3 punts]

MENΙΠΠΙΟΣ Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε, ἢ τί σεαυτὸν ὁδύρη ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐστώς ;
TANTAΛΟΣ Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίφους.
ἐστώς nominatiu singular masculí del participi de perfet de ἵστημι
ἀπόλωλα 1a del singular del perfet indicatiu, veu activa, d'ἀπόλλυμι

2. Anàlisi sintàctica. [2 punts]

3. Totes les formes de la llista següent són infinitius de la veu activa, llevat de dues. Indiqueu-les. [1 punt]

πλουτεῖν, ἐπαινέσαι, ἄρχειν, μάχεσθαι, κατασχεῖν, γελᾶν, εἰδέναι, σώζειν,
ἐλευθεροῦν, γενέσθαι.

4. Cadascuna de les parelles de paraules següents conté una paraula grega. Identifiqueu-la. [2 punts]

Ex.: polític, policia - πόλις

- a) psicologia, psiquiatria
- b) quiromància, quiromassatge
- c) polivalent, poliedre
- d) pentàmetre, pentagrama
- e) biologia, geologia

5. Indiqueu la resposta correcta al quadernet de respostes, seguint l'ordre d'aparició de les preguntes: [2 punts]

- a) Sòcrates és un dels personatges de l'obra:

- a.1. *Els núvols* d'Aristòfanes
- a.2. *Les Bacants* d'Eurípides
- a.3. *Medea* d'Eurípides
- a.4. *Antígona* de Sòfocles

- b) El déu Apol·lo i la deessa Àrtemis són:

- b.1. pare i filla
- b.2. fill i mare
- b.3. marit i muller
- b.4. germà i germana

- c) Paris, príncep troià, també es deia:

- c.1. Alexandre
- c.2. Hèctor
- c.3. Sarpèdon
- c.4. Príam

- d) L'ἐκκλησία és:

- d.1. un santuari consagrat a Posidó
- d.2. l'òrgan més important de la democràcia atenesa
- d.3. un palau micènic
- d.4. el lloc on es reunien els prítanis

- e) Ares era déu de:

- e.1. l'amor
- e.2. la saviesa
- e.3. la música
- e.4. la guerra

OPCIÓ B

1. Traduïu el text següent, on dialoguen Menip i Tàntal sobre el suplici d'aquest darrer. (Llucià, *Diàlegs dels morts* 7) [3 punts]

MENIΠΠΙΟΣ Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε, ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρῃ ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐστῶς ;
ΤΑΝΤΑΛΟΣ Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

ἐστῶς nominatiu singular masculí del participi de perfet de ἵστημι
ἀπόλωλα 1a del singular del perfet indicatiu, veu activa, d'ἀπόλλυμι

2. Anàlisi sintàctica. [2 punts]

3. Indiqueu a quina d'aquestes paraules correspon l'anàlisi morfològica següent: [1 punt]

γυναικῶν, ὧν, ἄρχων, ὧν, λεγόντων

- a) nominatiu singular, substantiu masculí
- b) genitiu plural, substantiu femení
- c) nominatiu singular masculí, participi de present
- d) genitiu plural masculí o neutre, participi de present, veu activa
- e) genitiu plural masculí, femení o neutre, pronom relatiu

4. Digueu una o dues paraules en català o castellà formades a partir de les paraules gregues donades. [2 punts]

Ex.: ἡ πόλις - polític, policia

- a) ὁ λόγος
- b) ὁ νόμος
- c) μικρός
- d) ἴσος
- e) ἡ κεφαλή

5. Llegiu el text següent de l'*Antígona* de Sòfocles i responeu les qüestions plantejades: [2 punts]

CREONT: (...) El qui governa tota la ciutat i tanmateix no pren les decisions més encertades, sinó que per temor a qualsevol cosa manté la boca tancada, em sembla, ara igual que abans, que és un governant indigne. I qui pensa que un amic és un bé més important que la pròpia pàtria, aquest el tinc per un no-res. I que en sigui testimoni Zeus, qui tot ho veu: jo no callaria mai si veia que la ruïna, i no la salvació, atenyia els ciutadans, ni tampoc podria posar la meva amistat en un enemic de la pàtria, perquè sé bé que ella és qui ens salva i només podem fer amics si fem amb ella una travessia segura. Amb aquests principis penso fer la gran ciutat. Ara mateix, d'acord amb aquest criteri, he adreçat als ciutadans un decret referent als fills d'Èdip; que Etèocles, que va morir tot defensant aquesta ciutat, que es va distingir sempre en la batalla, rebi sepultura i els ritus funeraris que corresponen als morts més il·lustres. Per al seu consanguini, en canvi, i em refereixo a Polinices, que en el seu retorn de l'exili va voler abraçar d'un cap a l'altre la terra pàtria i els seus déus, que va voler tastar la sang del seu germà i portar a la servitud els ciutadans, he decretat que ningú no li tributi els darrers honors i que ningú no el plori, sinó que resti insepult i que el seu cos sigui pastura d'ocells i gossos i una vergonya per a qui el vegi. Aquesta és la meva voluntat.

SÒFOCLES, *Antígona* 178-207

- Creont, ara rei de Tebes, explica com considera adequat governar. Per què decreta retre honors de sepultura a un germà d'Antígona i a l'altre no? Antígona hi estarà d'acord? Què passarà?
- A quin gènere pertany l'*Antígona* de Sòfocles? Expliqueu breument les característiques d'aquest gènere prenent com a exemple l'*Antígona*.